

Til nr. 15

Bestemmelsen er ny i forhold til den eksisterende lov og vedrører administrativt vedtagne bøder. Tilsvarende hjemmel findes bl.a. i § 45 i lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr, lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer (fødevareloven), lov nr. 290 af 29. april 1992 om æg og ægprodukter, lov om foderstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 15. maj 1996 og lov om gødning og jordforbedringsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996.

Det administrative bødeforlæg vil alene kunne anvendes i overtrædelsessager, hvor sagen er klar såvel med hensyn til overtrædelsens indhold som med hensyn til de retsregler, der er overtrådt, ligesom bødestørrelsen skal være i overensstemmelse med faste retningslinier. Det er ligeledes som anført i bestemmelsen en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og enig i, at sagen kan afgøres med et bødeforlæg.

Muligheden for at udstede administrativ bødeforlæg agtes alene anvendt i klart afgrænsede sagsgrupper. Bestemmelsen tænkes således anvendt i sager om manglende indberetning af oplysninger og i visse tilfælde i sager om udøvelse af dyrlægegerningen. Bestemmelsen forventes også anvendt i sager om overtrædelse af reglerne for antibiotika, idet bøderne i disse sager følger fast praksis. Bestemmelsen vil også kunne anvendes i eventuelle øvrige enkle og overskuelige overtrædelsessager inden for lovens område. I sådanne og lignende tilfælde skønnes det forsvarligt,

at ministeren bemyndiges til at forelægge bøder administrativt.

Udførelsen af og proceduren ved anvendelse af administrative bødeforlæg vil blive nærmere fastlagt i en instruks.

Retsplejelovens § 931, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved vedtagelsen af administrative bøder efter bestemmelsen. Ifølge denne bestemmelse finder retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 2 og 3, om indholdet af anlageskrift tilsvarende anvendelse for administrative bødeforlæg.

Bødeforlæg vil ofte blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en afgørelse ved domstolene, som involverer såvel politi som retsvæsen, og det findes derfor hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder. Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter den pågældendes positive medvirking og indebærer en aflastning for domstolene.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2000.

Til § 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger, i modsætning til lov nr. 403 af 10. juni 1997 om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning (Ændret organisation og opgave), der umiddelbart gælder for Grønland.